

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ortv Ac Progressv Artis Typographicae Dissertatio Historica

Mallinckrodt, Bernhard von

Coloniae Agrippinae, 1640

Ad Inclvtam Mogvntiam Gratulatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11780

Amor igitur erga immortales viros, veros typographici artificij Inuen-
tores, tum artis ipsius æstimatio, hanc à me impetrarunt (an imperarunt
verius) lucubratiunculam. Et illis, & huic debemus incomparabilem il-
lam, qua veteres caruerunt, studendi commoditatem: quæ præterquam
quod & oculis & loculis studiosorum hominum, tum characterum politi-
cæ & nitelæ, tum tolerabili librorum pretio, si prisca cogites & conferas,
præclarè consulit; tantam nobis dudum suppeditauit in omni scientiarum
studiorumque genere codicum ac voluminum copiam, vt hæc & eiusdem
gustus reliqua, quæ recensere longum sit, reputanti mihi, cum Nasone ex-
clamare libeat:

Prisca iuuent alios, ego me nunc denique natum

Gratulor: hæc studijs tempora prompta placent.

Non igitur est vt humilitatem argumenti quis obijciat, cuius neminem
quantæcunque sit vel eruditionis, vel dignitatis ac gradus, pudere iure po-
test, nedum vt mea id mediocritas dedignari debuerit. Si enim Claudius
Clemens Professor Madritanus, disertissimus scitissimusque Musæi ex-
structor & instructor, in ipsis sapientiæ sacrijs, id est, Librorum reposito-
rijs, quæ Bibliothecæ vocantur, inter Doctorum Imagines etiam Typo-
graphicis Inuentoribus rectè, vt facit, locum concedit, ac dudum ante il-
lum re ipsa id præstitum est à Theueto & Beierlingio: quis improbet il-
los cura & sollicitudine sua, à literarum amatoribus non inferiores cen-
seri? præsertim de illis non alia tradentibus, quam quæ ad eruditionis & stu-
diorum decorem & existimationem pertinent, & posterorum cognitione
digna sunt? Faue igitur, quisquis hæc legis, ceptis meis, estoque certus,
nunquam nos satis gratos esse posse erga homines, qui excusoriam artem
publicis vsibus excogitarunt; nedum erga diuinum numen, quod illis hanc
gratiam & illuminationem cœlitus infudit ac concessit. VALE.

AD INCLVTAM MOGVNTIAM Gratulatio.

A Vdijt excelso sublimis Phoebus Olympo,
De primâ in nētis prælia mota Typis:
Audacesque animos hominum, atque in-
gentia videns
Vota; Quid hac non gens improba tentat?
ait.
Nō hominum in clamaris: opus hoc; opus omne
Deorum est,

*Quiq; dedere Artes, Uiq; dedere Typos.
Attamen è cælo (Pergit,) cum hac munera
terris
Inferrem, summi Numinis imperio:
Aurea præ cunctis mihi sola Moguntia lecta
est;
Visa nec hoc zenio dignior vlla fuit.
Hic pietas, & auita fides, gratissima cælo,
Perpe-*

Perpetuum fixit non remeranda Larem.
Hic sacra florent Artes; tentoria Musa
Germana hoc pridem constituere solo.
Hanc propter Rheni facili gratoq; susurro,
Pegaseis melior labitur vnda vadis.
Hic & ab averso decliui flumine sese
Mergit Rhenanis Menus amœnus aquis.
Hanc virides luci circum, nemorosaq; tēpe,
Pulcraq; pampinea frondea te qua comis.
Illa meos rapiunt Pestana rosaria Musas,
Par alibi est homines, hic habitare
Deas,
Scilicet oderunt turbas, odere paludes,
Aura ubi limosis densior halat aquis.
Quando Typos ergo ante omnes his desti-
nat Æther;
Sume, nec ingrata, Vrbs, qua fero dona,
manu.
Dixit; & ut plena fudit sua munera dextra,
Ad Superos celeri calle relegit iter.
Ex illo uomenq; Tuum laudesq; manebunt,
Et decora, Vrbs nullis interitura uogis.
Clara Semiramios sileat Babylonia muros,
Et Mausolæi nobile Cares opus;
Pyramides Memphisq; suas, Rhodijque Co-
lossum,
Atq; Ædem Ionij, magna Diana, tuam;
Ceteraq; obticeant Mundi Miracula: Nem-
pæes
Omnibus his vnus clarior Vna Typis
Quid? quod in hœmanis Operum hebdomas
ista perennat
Mentibus; hoc totum debet & illa Tibi.
Pyramides ubi Memphis tua? tuus ille Co-
lossus
Dic, Rhode, ubi: magni gloria prima ma-
ris?
In nihilum rediere suum cogentibus annis,
Et secum fugiens abstulit illa dies.
Concidit & Babylon, Mausolaumq; superbū,
Et strauit Triuios impia flamma Lares.

Quod super-illorum-est, & quod post secula
longa,
Illa suscepit adhuc posthuma progenies;
Muneris omne Tui est Mogani Vrbs au-
gusta: Tuisq;
In concussa manent usq; vigentq; Typis.
Illa dies ergo Te Te, alma Moguntia, claram
Extulit, & cœli sedibus inseruit.
Illa Tibi famam peperit, qua Machina
Mundi
Tenditur, & latam Nereus ambit humū.
Illa (Tua licet hoc laudi vetat addere linor.)
Vnam Te cunctis vrbibus antetulit.
Forssitan indignans Batauus marcescet, &
vnum
Hic Tibi præ reliquis obstreperet Harlemiū;
Quaq; Tibi soli debetur adorea, cui
Ius contra, volet hanc imposuisse suo.
Nil metue. Ecce Tui vindex inuictus honoris
MALLINCKROTTIADES, arma animos-
que parat:
Frigidaq; hac veri cōmenta vmbone repellēs
Et styli & ingenij vi, calamoq; fugat:
Et iam iā exiguo hoc infomni tota Libello.
Ceu Solis lampas nubila, discuties.
Quod si Te contra porro tamē Æmulus hiscet,
Nec volet à Plagio continuisse manum;
Fortior insurgens, grauioribus Ille flagellis,
Mulsato malè mox osq; manumq; premet;
Nec minus ipse sibi decus hinc illustre para-
bit,
Calcographiq; Typi, Pralaq; donec erunt.
Ergo Tua laudis tanto Assertore triumphas,
Et longum, Vrbs, titulis incluta plaude
Tuis.
Quin & commerita felix Tua tēpora lauro
Cinge, coronari quā sua Phœbus amat:
Hunc Tecū diūm qui participauit honorē,
Ille, nec inuitus, laurea ferta fauet;
Immo & qui tanto macrauit munere solare.
Ille, vel inuitis omnibus. Illa dabit.

Bernardi Rottendorff I Com. Pal. Cæs. Sereniss. Elect. Colon.
ac Reipubl. Monast. Medici.